

DE VOGEL

In het holst van de zomer flakkerden de populieren als kaarsenvlammen. Een zweefvliegtuig hing in spreidstand onder de zon te drogen. Getroffen door een verdwaalde vogel ritselde wat gruis van de nok van het dak naar omlaag, tot in de goot. Onder dat dak spitste Palfijn zijn oren; de vogel bleef met open bek roerloos zitten, vlak naast de bliksemgeleider. Palfijn lag diep weggezonden in een groot boerenbed op de broeierige zolderverdieping. Zijn kleren waren in een dronken puzzel over de plankenvloer verspreid. De hitte drukte op zijn lijf; de hitte broeide van onder uit de matras; de hitte walmde om hem heen. Palfijn had een appel gegeten, een gerimpelde appel uit de vorige herfst. Het klokhuis had hij met voorbedachten rade in een verdomhoek gemikt. Hij richtte zich even op. Zijn lul lag als een purperen slakje bezijden zijn zweterige balzak. Hij monsterde de plooiën in zijn pens.

'Een vette Duitse sekstoerist in Azië', mompelde hij ongearticuleerd. 'Der - die - das. You have a light for me? Fire? Match?'

'You very strong man. Very big. Also very much dollar?'

'Dollars und Marken', zei Palfijn hees, en hij klapte met zijn rechter vleeshandje op de buidel in zijn kontzak. Ondertussen verdronk hij even in de Oost-Indische inktogen van de exotische hinde naast hem aan de bar. Dat schepseltje zat op haar perfect geronde hammetjes op een barkruk. Ten zuiden van de dikke Duitse sekstoerist zou dat purperen slakje gaan zwellen tot de afmetingen van een Dom van Keulen in een Derde Rijk en daarna zou dat lelijke dikdooraderde ding de beide hammetjes van de hinde splijten en aarzelen voor een van beide mogelijkheden, soms genoemd de hemel en de hel, beter ware gezamenlijk: het vagevuur. Maar eerst nog de tietjes.

'Je hebt mooie borsten', zei Palfijn, wijzend met zijn ogen, 'en zo veel!'

Hij sprak in drie talen tegelijk en lachte hardop. Soms waren zijn kloten groter dan de tietjes van deze oosterse en vele andere hinds. De malse prooi lachte ook hardop om de mop die ze niet begreep.

'Ik val ook op bovenarmen', riep Palfijn, en hield haar even met zijn kleffe worstenvingers in een houdgreep.

Palfijn, lelijke vetzak, hield eigenlijk het meest van meisjes en vrouwen met lenzen en brillen. Als ze niet goed zagen, was hij dik tevree. Maar dat aspect viel dus niet mee bij deze lekkere brok hier. Geen enkele vetbobbels, rimpel, spatader en zweetpuist zou aan haar aandacht ontsnappen. Godverongelukt, daar geilde Palfijn stevig op. Hij kreeg nu zelf een waas voor zijn ogen. Hij keek naar niets en alles tegelijk, zonder iets te registreren. Zijn linkerhandje zocht de slak

tussen zijn benen. Weer richtte hij zich even op. Hij werd voorwaar nog geiler bij het aanschouwen van zijn eigen buik, ballen. Terwijl het zweet over zijn voorhoofd gutste, groeide in zijn geoefende hand zijn ongedierte tot een purperen kardinaal. Veel te vlug rukte hij de hinde in zijn hoofd de kleren van het lijf. Toen Palfijn met scherpe pijnscheuten vanuit zijn lendenen miljoenen Palfijntjes uitstootte, likten de vlammen reeds gretig aan de zolderverdieping van de boerderij. De vogel was allang gevlogen.